

HISTORIE MATRACÍ

Prvními matracemi byly hromady listí nebo suché trávy, postupem času se vše zlepšovalo a inovovalo. V prvopočátcích to byla suchá tráva - seno, kterým se vyplňovaly postele a lůžka, aby se zabránilo nepříjemné tvrdosti samotného dřeva. To se netěšilo valné oblibě. Seno bylo prašné, navíc se lámalo a velmi rychle se proleželo, protože to není pružný materiál. Oproti tomu se pro výrobu matrací velmi osvědčilo užití slámy. A to zejména kvůli jejím výborným tepelným vlastnostem, snadné dostupnosti a hygienické nezávadnosti (každý rok se přestlala = vyměnila). Sláma se tak na mnoho let stala nenahraditelným materiálem. Podobné vlastnosti nacházíme také u materiálu zvaného žumara. Rozřezané palmové listy, s nimiž se matrace plnily, měly opačné vlastnosti než seno. Také ovčí vlna se velmi osvědčila, a to zejména v zimním období. Další používané materiály jako jsou peří, žíně, bavlna nebo koudel, si pro svou cenu mohla dovolit především šlechta a církve. Vlastnosti některých materiálů byly přímo úměrné podmínkám, ve kterých uživatelé žili. Například peří, jehož nevýhodou bylo přehřívání organismu, mělo velmi ceněné vlastnosti na studených hradech. Od 18. století se začaly vyskytovat pružiny, které však musely být uchyceny provázkem, případně zašité do taštičky, jak je to obvyklé i dnes. Po pružinách přišly vodní postele. To vše patří minulosti.

V dnešní době jsou matrace kalibrované na váhu člověka +/- 10 kg. Některé mají odlišnou stavbu, jedna strana je na spánek v letních měsících a druhá v zimních.